

COMMISSIE VOOR VERZEKERINGEN

Brussel, 4 februari 2010

DOC C/2009/9

ADVIES

over het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 november 1994 betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen

1. INLEIDING

De Minister van Financiën heeft aan de CBFA gevraagd een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 november 1994 betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen. Op haar beurt heeft de CBFA dit ontwerp voorgelegd voor advies aan de Commissie voor Verzekeringen.

In haar brief aan de Commissie stelt de CBFA dat het voorliggende ontwerp tot doel heeft het reservefonds dat gevestigd moet worden door de verzekeringsondernemingen die activiteiten uitoefenen als bedoeld in het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de toekenning van buitenwettelijke voordelen aan de werknemers bedoeld bij koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers en aan de personen bedoeld in artikel 32, eerste lid, 1° en 2° van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, tewerkgesteld buiten een arbeidsovereenkomst (hierna "KB 2003"), voortaan op een andere manier te boeken in de jaarrekening.

Het ontwerp van koninklijk besluit betreft dus ondernemingen die activiteiten uitoefenen als bedoeld in het KB 2003 (hierna : "ondernemingen die KB69-activiteiten uitoefenen"). Deze zijn verzekeringsondernemingen onder de rechtsvorm toegelaten door de Controlewet. Deze Controlewet bepaalt in artikel 9 §1, tweede lid dat de ondernemingen die deze KB69 activiteiten uitoefenen ook mogen opgericht zijn in de vorm van gemeenschappelijke kassen.

COMMISSION DES ASSURANCES

Bruxelles, le 4 février 2010

DOC C/2009/9

AVIS

sur le projet d'arrêté royal portant modification de l'arrêté royal du 17 novembre 1994 relatif aux comptes annuels des entreprises d'assurances

1. INTRODUCTION

Le ministre des Finances a demandé à la CBFA de rendre un avis sur un projet d'arrêté royal portant modification de l'arrêté royal du 17 novembre 1994 relatif aux comptes annuels des entreprises d'assurances. À son tour, la CBFA a soumis ce projet d'arrêté royal pour avis à la Commission des Assurances.

Dans sa lettre à la Commission, la CBFA précise que le projet d'arrêté royal a pour objet de modifier la comptabilisation, dans les comptes annuels, du fonds de réserve que doivent constituer les entreprises d'assurances exerçant des activités visées par l'arrêté royal du 14 novembre 2003 concernant l'octroi d'avantages extra-légaux aux travailleurs salariés visés par l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés et aux personnes visées à l'article 32, alinéa 1er, 1° et 2° du Code des Impôts sur les Revenus 1992, occupées en dehors d'un contrat de travail (ci-après « l'AR 2003 »).

Le projet d'arrêté royal concerne donc les entreprises qui exercent des activités visées par l'AR 2003 (ci après : « entreprises qui exercent des activités AR69 »). Il s'agit d'entreprises d'assurances constituées sous une forme juridique autorisée par la loi de contrôle. Celle-ci stipule en son article 9, § 1er, alinéa 2, que les entreprises qui exercent ces activités AR69 peuvent aussi être constituées sous la forme de caisses communes.

Thans wordt het reservefonds geboekt onder de post "C.VI. Andere technische voorzieningen - Andere". Volgens de CBFA heeft het echter niet echt de aard van een technische voorziening, maar eerder die van een eigenvermogensbestanddeel. Het reservefonds wordt immers gevestigd met een deel van het batig saldo van de resultatenrekening en wordt beschouwd als een bestanddeel van de solvabiliteitsmarge, wat per definitie niet het geval kan zijn van een technische voorziening. Bovendien wordt het reservefonds op een zodanige wijze berekend dat het niet lager kan zijn dan 5 % van de technische voorzieningen leven, wat de hoedanigheid van een technische voorziening lijkt uit te sluiten, en niet lager dan het bedrag dat nodig is om de solvabiliteitsmarge samen te stellen.

Het reservefonds mag krachtens het K.B. 2003 enkel gebruikt worden om het negatieve saldo van de resultatenrekening aan te zuiveren of om winst toe te kennen aan de aangeslotenen.

In het voorliggende ontwerp wordt dus voorgesteld het reservefonds voortaan te boeken onder de post "Bbis. Fonds voor toekomstige toewijzingen", die een eigenvermogensbestanddeel is.

-♦-

2. BESPREKING

De Commissie voor Verzekeringen heeft bij het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit de volgende bemerkingen.

In eerste instantie stellen de vertegenwoordigers van de verzekeringsondernemingen en van de tussenpersonen de vraag wie deze wijziging van de reglementering gevraagd heeft.

Zij betwijfelen dat deze wijziging gesteund wordt door de sector. De vertegenwoordigers van de verzekeringsondernemingen wijzen er op dat de ondernemingen die KB69-activiteiten uitoefenen én lid zijn van Assuralia, aan hen bevestigd hebben dat zij geen wijziging van de reglementering wensen. Zij leiden hieruit af dat de vraag voor een wijziging moet gesteld zijn door één van de betrokken ondernemingen die deze activiteiten uitoefenen en die geen lid zijn van de beroepsvereniging. Zij merken tevens op dat weinig ondernemingen die deze KB69 activiteiten uitoefenen opgericht zijn in de vorm van een gemeenschappelijke kas.

De vertegenwoordigster van BVPI geeft aan dat voor alle ondernemingen die KB69-activiteiten uitoefenen, geldt

À l'heure actuelle, le fonds de réserve est comptabilisé sous le poste « C.VI. Autres provisions techniques – Autres ». Or, selon la CBFA, la nature du fonds de réserve ne correspond pas à celle d'une provision technique, mais plutôt à celle d'un élément des fonds propres. En effet, le fonds de réserve est constitué d'une part du solde bénéficiaire du compte de résultats et est considéré comme un élément constitutif de la marge de solvabilité, ce qui, par définition, ne peut être le cas d'une provision technique. En outre, le fonds de réserve ne peut être inférieur à 5 % de la provision technique d'assurance vie, ce qui semble exclure qu'il puisse avoir la nature d'une provision technique, et ne peut être inférieur au montant nécessaire à la constitution de la marge de solvabilité.

En vertu de l'AR 2003, le fonds de réserve ne peut être utilisé que pour apurer le solde négatif du compte de résultats ou pour attribuer des bénéfices aux affiliés.

Le projet d'arrêté royal prévoit donc de comptabiliser désormais le fonds de réserve au poste « Bbis. Fonds pour dotations futures », lequel est un élément des fonds propres.

-♦-

2. CONTEXTE JURIDIQUE

La Commission des Assurances formule les remarques suivantes sur le projet d'arrêté royal.

D'abord, les représentants des entreprises d'assurances et des intermédiaires demandent qui a demandé cette modification de la réglementation.

Ils doutent que celle-ci soit soutenue par le secteur. Les représentants des entreprises d'assurances relèvent que les entreprises qui exercent des activités AR69 et qui sont membres d'Assuralia leur ont confirmé ne pas souhaiter de modification de la réglementation. Ils en déduisent que la demande de modification doit avoir émané de l'une des entreprises qui exercent ces activités et ne sont pas membres de l'association professionnelle.

Ces représentants font également remarquer que les entreprises qui exercent des activités AR69 et qui sont constituées sous la forme de caisses communes sont peu nombreuses.

La représentante de l'ABIP indique que le mode actuel de comptabilisation du fonds de réserve ne correspond pas à

dat de wijze waarop het reservefonds thans geboekt wordt niet overeenstemt met de juridische aard van dit fonds. Opdat de boeking van het reservefonds zou gebeuren in overeenstemming met zijn ware aard dringt een wijziging zich op, en dit op een algemene manier, dus voor alle ondernemingen die een KB69-activiteit uitoefenen.

De vertegenwoordigers van de verzekeringsondernemingen wijzen er op dat wanneer het reservefonds niet langer geboekt wordt als een technische voorziening, dit ook betekent dat er tegenover dit reservefonds geen dekkingswaarden meer staan. Daarbij stellen zij de vraag hoe de CBFA dit voorstel tot wijziging van de reglementering kan rijmen met haar doelstelling van het beschermen van de rechten van de gepensioneerden en de aangeslotenen.

Zij roepen dan ook op om het probleem van één onderneming op te lossen door middel van een adequate oplossing voor die onderneming op basis van de huidige reglementering, in plaats van een wijziging van de reglementering die aan iedereen wordt opgedrongen.

De kwalificatie van het reservefonds als een technische voorziening wordt door de vertegenwoordigster van de BVPI betwist. De artikelen 15, 15*bis* en 16 van de Controlewet alsook artikel 5 van het koninklijk besluit van 5 december 1996 tot uitvoering van artikel 2, § 3, 5°, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, bewijzen dat het reservefonds geen technische voorziening is. De CBFA bevestigt dit in haar brief van 7 oktober 2009 aan de Commissie.

De vertegenwoordigster van de BVPI stelt dat het reservefonds geen technische voorziening is en dat de rechten van de aangeslotenen/verzekerden, die ongewijzigd behouden blijven, beschermd worden door de bepalingen van het KB 2003. Het koninklijk besluit van 17 november 1994 betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen betreft alleen de boekhoudkundige verwerking ervan.

Een deskundige van de Commissie voor Verzekeringen heeft twijfels bij de wijze van boeking die in het voorliggend ontwerp wordt voorgesteld. Hij is van oordeel dat het desbetreffende reservefonds geen eigen vermogen is en dan ook niet kan geboekt worden bij het eigen vermogen. Eigen vermogen behoort immers toe aan de verzekeringsonderneming, terwijl het reservefonds, behoudens voor het aanzuiveren van het technisch verlies, uitsluitend toekomt aan de verzekerden. Het reservefonds houdt een schuld in van de onderneming ten aanzien van het geheel van de verzekerden/aangeslotenen.

De vertegenwoordigster van de BVPI benadrukt dat het

la nature juridique de ce fonds et que ceci vaut pour toutes les entreprises qui exercent des activités AR69. Une modification s'impose, de manière générale pour toutes les entreprises qui exercent des activités AR69, pour que le fonds de réserve soit comptabilisé conformément à sa véritable nature.

Les représentants des entreprises d'assurances attirent l'attention sur le fait que si le fonds de réserve n'est plus comptabilisé comme une provision technique, il ne sera plus non plus affecté d'actifs en représentation de ce fonds de réserve. Ils se demandent donc comment la CBFA peut concilier cette proposition de modification de la réglementation avec son objectif de protection des droits des pensionnés et des affiliés.

Ils plaident par conséquent pour que le problème auquel est confrontée l'unique entreprise concernée soit résolu de manière spécifique sur la base de la réglementation actuelle, plutôt que par une modification de la réglementation qui s'imposerait à tous.

La représentante de l'ABIP conteste que le fonds de réserve puisse valablement être qualifié de provision technique. Les articles 15, 15*bis* et 16 de la loi de contrôle ainsi que l'article 5 de l'arrêté royal du 5 décembre 1996 portant exécution de l'article 2, § 3, 5°, de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances, prouvent que le fonds de réserve n'est pas une provision technique. La CBFA l'a également confirmé dans sa lettre du 7 octobre 2009 à la Commission.

La représentante de l'ABIP soutient donc que le fonds de réserve n'est pas une provision technique et que les droits des affiliés/assurés, qui demeurent inchangés, sont protégés par les dispositions de l'AR 2003. L'arrêté royal du 17 novembre 1994 relatif aux comptes annuels des entreprises d'assurances ne concerne que le traitement comptable du fonds de réserve.

Un expert de la Commission des Assurances émet des réserves sur le mode de comptabilisation proposé dans le projet d'arrêté royal. Il soutient que le fonds de réserve n'est pas un élément des fonds propres et ne peut donc pas être comptabilisé comme tel. En effet, les fonds propres appartiennent à l'entreprise d'assurances alors que le fonds de réserve, sauf la somme nécessaire pour apurer l'éventuelle perte technique, revient exclusivement aux assurés. Le fonds de réserve constitue une dette de l'entreprise à l'égard de l'ensemble des assurés/affiliés.

La représentante de l'ABIP souligne au contraire que le

feit dat het KB 2003 voorschrijft dat de onderneming het reservefonds moet gebruiken om tekorten aan te zuiveren, bevestigt dat dit fonds wel degelijk deel uitmaakt van het eigen vermogen van de instelling.

De deskundige wijst er op dat in het Fonds voor toekomstige toewijzingen, de uitkering aan verzekerden of aan aandeelhouders waarover op de datum van afsluiting van het boekjaar nog geen beslissing is genomen, wordt opgenomen (zie definitie in Bijlage bij KB van 17 november 1994, Hoofdstuk III, Afdeling I, Passief, *Bbis*.) Aangezien evenwel het Reservefonds nooit kan toebedeeld worden aan de aandeelhouders, kan het bijgevolg geen deel uitmaken van het Fonds voor toekomstige toewijzingen.

Hij wordt in deze beoordeling gedeeltelijk bijgetreden door de vertegenwoordigster van de BVPI die van oordeel is dat de rubriek "Fonds voor toekomstige toewijzingen" misschien ook niet de perfecte boekhoudkundige verwerking is. Deze vertegenwoordigster meent dat de voorgestelde rubriek in elk geval beter is dan de huidige rubriek omdat het reservefonds op die manier al wel erkend wordt als een eigen vermogensbestanddeel, zoals ook aangegeven werd in de brief van de CBFA. Zij wijst er bovendien op dat een boeking onder de rubriek "Fonds voor toekomstige toewijzingen" geen risico inhoudt van een uitkering aan de aandeelhouders aangezien het reservefonds, bij winst of wat overblijft na aanzuivering van het verlies, volgens zijn eigen reglementering in KB van 2003 toekomt aan de aangeslotenen. Wanneer de KB69-activiteit uitgeoefend wordt door een gemeenschappelijke kas, heeft deze zelfs geen aandeelhouders.

De opname van het reservefonds in het eigen vermogen is volgens deze deskundige strijdig met de vereiste van de getrouwe weergave en met de vereiste van vergelijkbaarheid van de financiële toestand zoals opgelegd door de Europese richtlijn (91/674/EEG van 19 december 1991, overweging 8). In het bijzonder leidt zulke opname van het reservefonds tot vervorming van de ROE-berekeningen (Return On Equity).

De vertegenwoordigster van de BVPI meent dat aan de vereisten inzake getrouwe weergave en vergelijkbaarheid thans niet voldaan is en dat er misschien het beste zou kunnen aan voldaan worden indien de specifieke aard van het reservefonds, zijnde een eigen vermogensbestanddeel van de onderneming met bij wet beperkte toepassingsmogelijkheden, zou gerespecteerd worden door een eventueel totaal nieuwe aparte boeking te voorzien bovenaan de passiefzijde van de balans.

De deskundige meent dat een wijziging van het statuut van het reservefonds voor de verzekerden ook een

fait que l'AR 2003 prescrive que l'entreprise doit utiliser le fonds de réserve pour apurer des déficits confirme que ce fonds fait bel et bien partie des fonds propres.

L'expert rappelle que sont portés sous le poste Fonds pour dotations futures (*Bbis*) les fonds dont la répartition, soit aux assurés, soit aux actionnaires, n'a pas encore été déterminée au moment de la clôture de l'exercice (voir la définition figurant dans l'annexe à l'arrêté royal du 17 novembre 1994, chapitre III, Section I, Passif, *Bbis*). Cependant, dès lors que le fonds de réserve ne peut jamais être réparti aux actionnaires, il ne peut faire partie du Fonds pour dotations futures.

Cet expert est partiellement rejoint dans cette évaluation par la représentante de l'ABIP, qui admet que la comptabilisation sous la rubrique « Fonds pour dotations futures » ne constituerait peut-être pas non plus le traitement comptable parfait. Néanmoins, elle estime que la comptabilisation sous cette rubrique représenterait une amélioration par rapport à la comptabilisation actuelle, parce que le fonds de réserve serait ainsi reconnu comme un élément des fonds propres (comme l'indique également la lettre de la CBFA). Cette représentante relève de plus que la comptabilisation sous la rubrique « Fonds pour dotations futures » ne comporterait aucun risque de répartition aux actionnaires, étant donné que le fonds de réserve revient aux affiliés en cas de bénéfice ou après apurement de la perte, selon la réglementation qui lui est applicable. Du reste, lorsque l'activité AR69 est exercée par une caisse commune, celle-ci n'a pas d'actionnaires.

Toujours selon l'expert, incorporer le fonds de réserve aux fonds propres est contraire aux prescrits d'image fidèle et de comparabilité des états financiers de la directive européenne 91/674/CEE du 19 décembre 1991 (considérant 8). En particulier, une telle incorporation fausserait le calcul du ROE (*return on equity*).

La représentante de l'ABIP estime qu'il n'est actuellement pas satisfait aux exigences d'image fidèle et de comparabilité et qu'il y serait peut-être le mieux satisfait si la nature spécifique du fonds de réserve — à savoir un élément des fonds propres de l'entreprise soumis, en vertu de la loi, à des restrictions quant à son utilisation possible — était respectée, ce qui serait le cas s'il était créé un poste distinct, éventuellement totalement nouveau, en haut du passif du bilan.

L'expert estime que modifier le statut du fonds de réserve pour les assurés modifierait également la nature de leur

wijziging zou inhouden van de aard van de schuldvordering van de verzekeren, waardoor hun rechten zouden geschaad worden. Zij zouden immers van de rang van de verzekeringsschuldeisers naar de rang van gewone schuldeisers verplaatst worden. Bovendien wordt er op gewezen dat dit voorstel ook tot een vermindering van de vereisten inzake de dekkingswaarden en solvabiliteit leidt en het einde zou kunnen betekenen van de fiscale aftrekbaarheid van dit fonds.

De vertegenwoordigster van BVPI meent dat de boekhoudkundige verwerking, zowel volgens de huidige regeling als deze voorgesteld in het voorliggende ontwerp van KB, op generlei wijze de juridische aard van het reservefonds raakt en dat de rechten van de aangesloten/verzekeren dus onveranderd blijven. Zij benadrukt wel het belang van informatie aan de aangesloten over de aanwending van het reservefonds. Het voorliggende ontwerp van KB kan de rechten van de verzekeren niet schaden of afbreuk doen aan hun rechten vermits deze rechten en bescherming uitdrukkelijk geregeld zijn in de specifieke reglementering (KB 2003 en het KB van 5 december 1996) en deze reglementering niet gewijzigd wordt doch integendeel ongemoeid gelaten wordt door het voorliggende ontwerp van KB.

De deskundige stelt voor de huidige wijze van boeking te behouden. De CBFA heeft de mogelijkheid om het reservefonds als onderdeel van de "andere technische voorzieningen" als een element van de solvabiliteitsmarge te beschouwen en dit op basis van artikel 5 van het koninklijk besluit van 5 december 1996.

De vertegenwoordigster van de BVPI is akkoord dat de in het voorliggende ontwerp voorgestelde boekhoudkundige verwerking ook niet de ware juridische aard van het reservefonds respecteert, maar zij kan niet akkoord gaan om de huidige onbevredigende situatie te behouden.

-◆-

3. BESLUITEN

Uit voormelde bemerkingen dient afgeleid te worden dat de Commissie voor Verzekeringen van oordeel is dat de boekhoudkundige verwerking van het reservefonds, die voorgesteld wordt in het voorliggend ontwerp van koninklijk besluit niet de gepaste oplossing is voor de opgeworpen problemen.

De vertegenwoordigers van de verzekeringsondernemingen, de tussenpersonen, en sommige deskundigen adviseren om het voorliggend ontwerp van koninklijk besluit niet aan te nemen. In het bijzonder wijzen zij er op dat de voorgestelde wijziging de rechten van de

créance et, partant, léserait leurs droits. En effet, les assurés passeraient du rang de créanciers d'assurance au rang de créanciers ordinaires. L'expert attire en outre l'attention sur le fait que la comptabilisation du fonds de réserve dans le Fonds pour dotations futures serait synonyme de réduction des exigences en matière de valeurs représentatives et de solvabilité et pourrait marquer la fin de la déductibilité fiscale du fonds de réserve.

La représentante de l'ABIP estime au contraire que le traitement comptable de fonds de réserve, dans le régime actuel ou dans le régime proposé par le projet d'arrêté royal, n'affecte en aucune manière la nature juridique de ce fonds et n'affecte donc en rien les droits des affiliés/assurés. Elle souligne toutefois l'importance de l'information des affiliés sur l'utilisation du fonds de réserve. Le projet d'arrêté royal ne lésera et ne portera pas préjudice aux droits des assurés puisque ces droits ainsi que leur protection sont explicitement réglementés par la législation spécifique (AR 2003 et arrêté royal du 5 décembre 1996), qui n'est en rien modifiée par le projet d'arrêté royal.

L'expert propose de maintenir la méthode actuelle de comptabilisation. En vertu de l'article 5 de l'arrêté royal du 5 décembre 1996, la CBFA a la possibilité de considérer que le fonds de réserve constitue, en tant qu'élément des « autres provisions techniques », un élément de la marge de solvabilité.

La représentante de l'ABIP admet que le traitement comptable proposé par le projet d'arrêté royal ne respecte pas non plus la nature juridique réelle du fonds de réserve mais s'oppose au maintien de la situation actuelle, qui est insatisfaisante.

-◆-

3. CONCLUSIONS

Ainsi qu'il appert des remarques formulées au point II, la Commission des Assurances est d'avis que le traitement comptable du fonds de réserve proposé dans le projet d'arrêté royal ne permettra pas de résoudre adéquatement les problèmes soulevés.

Les représentants des entreprises d'assurances, les représentants des intermédiaires et certains experts conseillent de ne pas adopter ce projet d'arrêté royal. Ils soutiennent en particulier que la modification proposée lésera les droits des assurés/affiliés, et ce pour deux

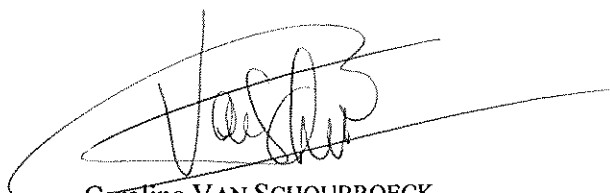
verzekerden/aangeslotenen schaadt om reden dat afbreuk wordt gedaan aan de bescherming die thans wordt geboden en de zekerheid dat de gelden in het reservefonds enkel kunnen aangewend worden tot het aanzuiveren van het technisch verlies of tot toekenning aan de verzekerden/aangeslotenen en de duidelijkheid dat dit reservefonds nooit kan toegekend worden aan de aandeelhouders van de onderneming. Nu deze Commissieleden aannemen dat de voorgestelde wijziging van de jaarrekeningen in het ontwerp van KB de problemen van een bepaalde onderneming voor ogen heeft, raden zij aan de problemen van deze onderneming individueel op te lossen in het kader van de huidige reglementering.

De vertegenwoordigster van de BVPI echter, daarin bijgetreden door een deskundige, benadrukt de noodzaak om de huidige boekhoudkundige verwerking van het reservefonds te wijzigen, teneinde het in overeenstemming te brengen met de specifieke reglementering van KB 2003 voor de ondernemingen die KB69-activiteiten uitoefenen, en de eigen aard ervan getrouw te kunnen weergeven. Vermits het KB 2003 voorschrijft dat het reservefonds moet gebruikt worden voor de aanzuivering van verliezen, moet zijn boekhoudkundige verwerking hiermee in overeenstemming zijn. De huidige boekingswijze voldoet niet. Een eigen boekhoudingsrubriek voor het reservefonds zou aangewezen zijn. De wijziging die het voorliggende ontwerp van KB voorstelt is niet ideaal, maar zou het reservefonds wel opnieuw bovenaan de passiefzijde van de balans plaatsen, zodat het een correctere boeking zou krijgen zonder de afbreuk te doen aan de rechten van de aangeslotenen.

De vertegenwoordigster van de BVPI steunt bijgevolg het ontwerp van KB, voor zover duidelijk is en duidelijk gecommuniceerd wordt dat de opname van het reservefonds in de voorgestelde rubriek geen wijziging meebrengt in de eigen aard en specifieke reglementering van het reservefonds van ondernemingen die KB69 activiteiten uitoefenen. Een kleine tekstuele toevoeging in het voorliggende ontwerp van KB zou in dat verband nuttig kunnen zijn.

-◆-

De Voorzitster,

Caroline VAN SCHOUBROECK

raisons : d'abord parce qu'elle affectera la protection offerte actuellement, ensuite parce qu'elle supprimera la garantie qu'ont les assurés/affiliés que les fonds comptabilisés dans le fonds de réserve ne pourront être utilisés que pour apurer la perte technique ou pour attribuer des bénéfices aux assurés/affiliés et ne pourront donc jamais être répartis aux actionnaires de l'entreprise. Ces membres de la Commission comprennent que la modification proposée par le projet d'arrêté royal à la législation sur les comptes annuels vise à régler le problème d'une entreprise particulière. Ils recommandent dès lors de résoudre ce problème de manière individuelle dans le cadre de la réglementation actuelle.

La représentante de l'ABIP, rejointe par un expert, souligne cependant la nécessité de modifier le traitement comptable actuel du fonds de réserve, afin de le mettre en conformité avec la législation spécifique « AR 2003 » applicable aux entreprises qui exercent des activités AR69 et pour refléter fidèlement la véritable nature du fonds de réserve. L'AR 2003 stipule que le fonds de réserve doit être utilisé pour apurer des pertes. Ce fonds doit donc être comptabilisé conformément à ce prescrit. Or, le schéma comptable actuel ne suffit pas à cet égard. Il serait donc indiqué de créer une rubrique comptable propre au fonds de réserve. La modification que propose le projet d'arrêté royal n'est pas idéale mais aurait le mérite de faire remonter le fonds de réserve en haut du passif du bilan, ce qui constituerait une comptabilisation plus correcte et ne porterait pas atteinte aux droits des affiliés.

Par conséquent, la représentante de l'ABIP soutiendra le projet d'arrêté royal à condition qu'il soit établi et communiqué clairement que la comptabilisation du fonds de réserve dans la rubrique proposée ne modifie pas la nature du fonds de réserve des entreprises qui exercent des activités AR69 et la législation spécifique applicable au fonds de réserve de ces entreprises. Un petit ajout textuel dans le projet d'arrêté royal serait utile à cet effet.

-◆-

Le Présidente,